

Trang thơ

Tháng Năm về

HUYỄN MINH NHẬT

Năm tháng buồn trả lại một tháng năm
Tháng nhạt nhòa bao kỷ niệm xa xăm
Con ve sầu nỉ non lời than thở
Phượng buồn rơi trong tiếng khóc lặng thắm

Ta nhớ về tháng năm nào xa lắm
Em dang tay đón sợi gió giao mùa
Tơ nắng nhẹ khê khàng hôn vạt áo
Ai then thùng sa mắt biếc vào mưa

Nay, chỉ con đường vàng vò thê lương
Nắng rát cháy hã hê màu cỏ úa
Ta cứ ngỡ giấc êm đềm gối lụa
Con mưa nào lạc lối ướt bờ mi

Tháng năm đi, rồi đến để rồi đi
Mà nhớ nhung vẫn nhớ nhung nhiều quá!
Con mưa hạ hanh hao buồn bã lạ
Để chiều roi bóng ngả vệt chạy dài

Nắng xa rồi tìm kiếm một bờ vai
Nên chiều nay vắng cả em và nắng
Tiếng thở dài vang lên ồn côi lặng
Sao em không về xoa dịu tháng năm?

Hạ nhớ!

LÊ NGỌC

Đã qua rồi thời hoa niên tuổi mộng
 Nhưng hạ về lòng bỗng thấy nao nao
 Tuổi thơ ngày ngày xưa ấy năm nào
 Bất chợt lại lao xao tìm ký ức

Lục quá khứ tìm trong dòng lưu bút
 Chút hương tình đầu tha thiết đắm say
 Đã theo ta vương vấn biết bao ngày
 Không quên được nắm tay thời ảo trắng

Tháng năm về một mình ta thẳm lặng
 Tìm về nơi mình chạy nắng bắt ve
 Mái trường xưa vắng lặng giữa trưa hè
 Còn vang mỗi tiếng nhạc ve nào nuốt

Ta ngồi và mảnh hồn ta đau buốt
 Hoà tiếng ve hát nốt khúc tình sầu
 Ngày sau đời muôn vạn néo nông sâu
 Có thể quên cuộc tình đầu dang dở

Tháng năm ơi .. sao về khơi niềm nhớ
 Tuổi xuân thì .. cuộc tình vỡ riêng mang .

Bên ten tháng Năm

NGUYỄN ĐÌNH HUÂN

Rồi tháng tư cũng quay gót ra đi.
 Bỏ lại sau lưng những gì dang dở.
 Trên sân trường cánh phượng hồng chớm nở.
 Tìm bằng lăng lay trong gió bàng khuâng.

Tháng tư đi rồi bỏ lại dấu chân.
 Tháng năm tôi còn ngại ngần bên lên.
 Khúc giao mùa vẫn dửng dăng trên bến.
 Hoa sen trong hồ đến hẹn trở bông.

Lục bình tím màu trời dạt trên sông.
 Tháng năm về lúa trên đồng trĩu hạt.
 Ve sầu trên cây dốc lòng ca hát.
 Bản nhạc tình nghe dào dạt hạ sang.

Sáng tháng năm bình minh phớt nắng vàng.
 Trời trong xanh mây lang thang xuôi ngược.
 Dòng sông quê êm đềm trên bến nước.
 Em có về ta chung bước sánh đôi.

Tháng năm đến mang nỗi nhớ chơi vơi.
 Có phải chăng em quên lời hẹn ước.
 Anh về đây cô đơn âm thầm bước.
 Con gió chiều thổi ngược tóc ai bay.

